

При традиційному підході поняття врядування зазвичай замінялось поняттям правління. Сьогодні вони також можуть для певних ситуацій розглядатися як рівнозначні. Водночас між ними існує й різниця: якщо в понятті правління присутній акцент на владне панування та ієрархію, то урядування містить конотацію горизонтальної взаємодії, співпраці та скеровування, які є важливими в умовах сучасного реформування публічної влади.

**Репетун К.В.,
НУ "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого",
здобувач кафедри адміністративного права**

АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО ЯК ГАРАНТІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Зміцнення законності в діяльності судових та правоохоронних органів сприяє підвищенню ефективності та якості їх роботи.

Законність в діяльності правоохоронних органів полягає у дотриманні вимог закону їх представниками з тим, щоб на належному рівні реалізувати функції щодо охорони громадського порядку, громадської безпеки та боротьби із злочинністю.

Зауважимо, що результатом функціонування правоохоронних органів є створення умов, за яких підвладні особи самостійно або після застосування суб'єктами влади певних заходів додержуються загальнообов'язкових правил. У зв'язку з цим до форм реалізації законності в діяльності даних органів можна віднести не тільки здійснення їх посадовцями повноважень згідно із законом, дотриманням ними службової дисципліни, а і виконання фізичними та юридичними особами нормативних приписів, спрямованих на охорону громадського порядку, громадської безпеки та боротьбу зі злочинністю.

Діяльність судових органів націлено на захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, а також прав та інтересів осіб юридичних. Такий захист реалізується через відправлення даними органами правосуддя. Отже, законність в їх роботі виявляється, насамперед, через дотримання ними процесуальних правил, відповідно до яких здійснюється судочинство.

Важливо, що однією з гарантій законності в діяльності правоохоронних органів є можливість оспорювати правомірність їх рішень, дій чи бездіяльності в суді. Таким чином, забезпечення режиму законності в системі правоохоронних органів напряму залежить від неухильного дотримання представниками судової влади положень відповідних процесуальних актів.

Утворення адміністративних судів та введення в дію у 2005 р. Кодексу адміністративного судочинства України – надзвичайно важливі кроки у напрямку реалізації згаданої гарантії. Адже у якості завдання адміністративного судочинства законодавець визначив захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Нині відносно діяльності судових органів нарікають як громадяни, так і представники інших гілок влади, що негативно впливає на авторитет суддівської професії та держави в цілому. Проте статистичні показники свідчать про позитивні тенденції в роботі судів. Приміром, за даними Вищого адміністративного суду України, оприлюдненими на його офіційному веб-сайті, майже вдвічі менше скарг надійшло до апеляційних адміністративних судів у другому півріччі 2012 р. порівняно з другим півріччям 2011 р. Натомість за результатами соціологічних опитувань досі прослідковується негативна статистика довіри до суду.

Одним із засобів, що допоможе зміцнити законність в діяльності судових органів, на наш погляд, є використання методологій, які дозволяють визначити якість роботи останніх через показники суб'єктивних оцінок судового розгляду особами, що є його безпосередніми учасниками. Так, проектом Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) "Україна: верховенство права" систематично проводяться різноманітні опитування, видаються навчально-методичні посібники з громадського моніторингу судів з метою сприяння утвердження верховенства права через підвищення прозорості й підзвітності судової системи.

**Салівон Г.І.,
НУ "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого",
аспірант кафедри державного будівництва**

ДЕЯКІ СПЕЦИФІЧНІ РИСИ ІНСТИТУТУ МУНІЦИПАЛЬНО-ПРАВОВИХ САНКЦІЙ

У науці муніципального права України під муніципально-правовою санкцією, як формою вираження муніципально-правової відповідальності у негативному аспекті, розуміється певні негативні наслідки, що передбачені нормою муніципального права, та застосовуються територіальною громадою або спеціально-уповноваженими на те органами чи посадовими особами місцевого